
ROZPOMIONAĆ SIĘ (1) *vb pf*

2 sg *imp* rozp(o)mi(e)ń sie.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (trzy z niżej notowanych przykładów) s.v. rozpomnieć się.

Wspomnieć, przypomnieć sobie; meminisse, recordari Vulg:

rozpomionąc się [na kogo], na co: Rołpomień sie ná me [tj. Mierności] dóry/ Ktore nie wychodzą z miary BielKom E8; [A teraz Pánie Boże rozpomień sie [memor esto] ná mnie/ á nie czyn pomłtj za grzechj moie Leop Tob 3/3 (Linde), Ex 32/13 (Linde)].

[Ze zdaniem dopełnieniowym: Rołpomień sie prołfę cię/ żeś mię zlepił iáko błoto/ á zás mię w proch obroćisz. Leop Job 10/9 (Linde).]

Formacje współrdzenne cf MNIEĆ (Errata).

KW